

Smiland
Västbo
Länsmans
1792

1795 N. Micklaron
3491
Klas Fred. Nydal

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Om trollkaren. född 185 - i Skåne

Trollkaren

Trollkaren var bara ett stann. Han hade
mycket till ben och sprang som en vanlig
hare. De som hade trollkaren ställde ut
en så i lagärn över natten och i den fändes
trollkararna mjölkten.

Jag har varit med om att skjuta efter
en trollkare. Det var i en by i Nydala socken.
Vi var tre som sköt på honom på
en gång där han låg på förstuckstenen till
en stuga, men han dog inte utan
sprang en sväng och lade sig sedan igen.
Om en stund kom en häring ut och ställde
på oss; det var hennes hare förstas. I. o. m den
skynatte ryggen här var ^(marsetig) knuck inte skjutna kuren
Och detta det är redig sanning för vi var många
som sköt efter honom där han sprang mellan husen.

3491

Kirungen som hade en trollkare.

När min far jagade nära
Gudmunellsås en kväll hörde han korpäckningen
där ropa: "Lå länge detta ropet går
är sårket mitt" Far min blev så
arg att han val nära att skjuta kirungen
Ho hade förstas en trollkare ute.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Trollkaren

2

3491

Om Skövle källa.

Vid Skövle källa affrade de förr när de ville ha bort värtor och kläder, men de kunde affra för vad de ville. Om de inte hade pengar kunde de lägga dit en byxknapp eller något annat. Jag ska nämligen det då gått många tusen personer till Skövle källa. När alla brunnar var uttorrade fanns det alltid vatten i den källan och de gick länge till för att hämta vatten där. Det finns nog och som går och lägger dit pengar än i dag.

Jag minns att när jag gick i skolan var vi där hela söndagarna och hämtade efter pengar. Ibland hittade vi några styver. De hade pengarna i den "lilla kunnan" som är närmast berget, där åran rinner fram.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVOfferkälla
3

3491
Bålet på vägen till Stockaryd.

Vid vägen till Stockaryd är ett båt,
som de stängt upp efter en som hängde
sig där i Stemma-skogen. Vareneta en som
gick förbi skulle stänga en sten, en svist
eller vad han fick tag i på bålet.

När vi var små bodde vi aldrig på förbi där
ensamma för vi var rädda att det var
kack där. Den som hängde sig var
en bror till prästen i Hjälmseryd; jag
 tror han hetta Leander.

Småland
Väster
Hjälmseryd
sept. 1932

And. N. Holmström
Bar. Erik Nydal
född 1857 i Hjälmseryd

3491

Balanch av handvärk

Skaffa en handvärk skaffa en gå-
koll en enebuske och skära av sig en penna
och håra med den omkring handen
tills den blöcker. Sedan skaffa
man sätta fast pennen i en klymma
i enen. Den som sen läggs ner
enen fick handvärken. Jag vet
inte om det hjälpte någon gång.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Folkmedicin

5

3491

Trolla bräsen användt orokt med fullandsrot.

Jag kom en gång på Trolla bräsen
när han höll på att slå en arm på
en berggård ute i lagan. Skinnets och benen
stängde han, men påttet stoppade han
ner i sin väska. Han gick orokt
till att bota fullandsrot.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Folkmedicin

6

3491

Om hästslakt

Hästslakt ansågs förr som oheder-
lig och utfördes av rackaren. Bästarna
ville ej ens hålla då en häst slaktades och
vågade knappt röra vid hästen de var rent
rädda för honom. Den som slaktade

hästar här i trakten var en gubbe från
Sunnerby i Vrigstall, di hette "Fiske-Nisse"

Tom lön för slakten fick rackaren
på svans och man, detatum fick han mat
men inte något annat. Kötet grov di ned

Innan slakterierna börjat slakta
hästar var det ingen annan än rackaren
som tordes göra det. Men sen
den tiden kan var hand slakte en
häst och sen chis började de på rederi
gru köttet.

3491

Har "Trollebräsen" gällade.

När "Trollebräsen" gällade brukade han gå en ring kring kreaturet och läsa "Mussle-bön" jag vet inte hur den löt. Han lätte så lyft att man inte hörde orden. När han skrilt lade han klumpar av osaltat smör i hälen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kastbering

8

3491

Här Peter i Bodareyd gällade

Ingen kunde gälla så som
Peter i Bodareyd. Han behövde aldrig binda
kreaturen utan strök dem bara med
handen över länder och ryggen. Sedan
stod de på stillt att han kunde skära
dem. På så sätt kunde han gälla t. o. m.
15 kvarters tjurar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hästering
9